

AL LA MEMBROJ DE I.S.A.E.

Karaj kunlaborantoj!

En nia moderna socio la sciencoj ludas ĉiam pli gravan rolon. La sciencistoj estas multilate la gvidantoj de la homa socio. La scienco estas esence internacia; sed la diverseco de lingvoj estas grava baro por la libera kaj natura evoluado de sciencoj; en ĉiam pli multaj landoj la sciencistoj emas skribi siajn verkaĵojn en sia nacia lingvo. Ni esperantistaj sciencistoj havas potencon rimedon por venki ĉi tiun baron, sed ni devas konvinki ankaŭ niajn kolegojn pri la grandaj avantaĝoj, kiujn Esperanto prezentos al ili.

Antaŭ la milito ekzistis Internacia Scienca Asocio Esperantista. Dum la milito ĝia meritplena prezidanto, prof. d.ro Odo Bujwid en Krakovo, mortis, kaj post la milito la antaŭa ĝenerala sekretario, inĝ. M. D. Dupuis en Parizo, ne plu havis okazon prizorgi la aferojn de la Asocio.

Post la milito kelkaj interesiĝantoj, plejparte antaŭmilitaj membroj de I.S.A.E., kontaktiĝis por restarigi la Asocion kaj formis provizoran estraron aŭ reorganizan komitaton. Oni elektis min prezidanto, vicprezidantoj estas s.roj G. F. Makkink (Nederlando) kaj E. D. Durrant (Britujo), sekretario estas inĝ. S. Alexandersson, (Svedujo). Dum la Universalaj Kongresoj en 1947 kaj 1948 okazis kunvenoj de I.S.A.E., kie oni diskutis la laboron de la Asocio kaj alprenis statuton.

Plej grave estas por la Asocio havi sian propran organon. Ĝia unua numero nun atingis vin. Laŭ la plano ĝi enhavos informojn, resumojn kaj originalajn artikolojn, kaj recenzojn. Sed la Asocio havas ankaŭ aliajn planojn: organizado de traduka kaj resuma servoj, ellaborado kaj eldonado de fakvortaroj kaj sciencaj terminaroj, k.t.p. Entute ni ĉiel klopodas por fari Esperanton utila por la sciencistoj. Nur tiam ni povos efike propagandi nian lingvon en sciencistaj rondoj.

I.S.A.E. havas jam membrojn kaj delegitojn en multaj landoj, kaj pere de la delegitoj la traduka kaj resuma servoj jam komencis funkcii: kiam sciencisto bezonas por sia laboro la enhavon de artikolo aŭ verko skribita en lingvo, kiun li ne konas, la delegito en la lando de la koncerna lingvo prizorgas por li tradukon aŭ resumon de la koncerna verko.

I.S.A.E. akceptas kiel membrojn sciencistojn de ĉiuj fakoj, inkluzive de inĝenieroj, farmaciistoj, k.t.p., kaj ankaŭ sciencamantojn kaj amatorojn pri scienco. Mi petas ĉiujn esperantistajn sciencistojn aliĝi al I.S.A.E., varbi por ĝi kaj kunlabori por fari ĝin potenca kaj efika.

C. Støp—Bowitz

(muzea kuratoro, Oslo, Norvegujo)
provizora prezidanto.

ĈE LA NASKIĜO DE „SCIENCA REVUO”.

La redaktoro petis al mi inaŭguri per kelkaj vortoj nian gazeton „Scienca Revuo”, la novnaskiton de ISAE. Speciale pro historiaj motivoj mi volonte plenumos tiun peton.

En „Esperanto Internacia” de Aŭgusto 1946a Jaroslav Hanuš, sekretario de la Akademia Esperanto-Klubo en Praha, demandis „ĉu reviviĝos „Bulteno” de Internacia Scienca Asocio Esperantista kaj li petis „ke ĉiuj scienculoj kaj kleruloj inter niaj samideanoj eklaboru en siaj fakoj por frua realigo de estonta Internacia Scienca Revuo”. Kiam la internaciaj kontaktoj pli kaj pli restariĝis ISAE denove fondiĝis en provizora aranĝo kaj dum la regula korespondado pri la planoj la nomo „Scienca Revuo” de Hanuš pli kaj pli fariĝis kutima. Komence Hanuš pensis ke la gazeto povos aperi en Ĉeĥoslovakujo kaj li faris la unuajn, ampleksajn preparajn paŝojn por kolektado de kunlaborantoj kaj fakredaktoroj. Por tiu laboro ni ŝuldas al li multe da danko.

Fine de Aprilo 1947a evidentiĝis ke la ŝancoj por eldonado en Ĉeĥoslovakujo estas malmultaj kaj Hanuš petis informojn pri eldonado en Anglujo aŭ Nederlando. Dume la bezono pri gazeto por ISAE fariĝas pli kaj pli urĝa, speciale por ne lasi estingiĝi la entuziasmon de la membroj.

La decidaj instigoj al eldonado de Scienca Revuo en Nederlando venis en la komenco de 1948a de la britaj kaj germanaj membroj, planantaj la aperigon de stencilotaj naciaj gazetoj. Kvankam ni tre ĝojis ke en Britujo kaj Germanujo tiom viglas la asocia vivo ke vivi sen gazeto ne plu estus eble, ni bedaŭris ke tiuj periodaĵoj ne estos internaciaj kaj ne havos presitan aperiaĵon. Papermanko, preslimigoj kaj mallumaj perspektivoj pri translima pagado malhelpis efektiviĝi en Britujo presitan revuon.

Ni povas ĝoji ke sinjoro Muusses-filo, Esperantisto-eldonisto, entuziasme favoras niajn intencojn, kaj opinias la eldonadon ebla. Ni estas feliĉaj povinte konstati ke niaj britaj samasocioj, kvankam en la komenco tre retenemaj kaj avertemaj rigarde al la malfacila internacia pagsituacio, fine aprobis la planon, promesis sian kunlaboron kaj eĉ anoncis transdoni al Scienca Revuo post ĝia apero la internacian parton de la tasko de sia „Scienco kaj Tekniko. Ni alte taksas la larĝaniman sintenon de sinjoroj Durrant, sekretario de BESA, kaj Bean, redaktoro de „Scienco kaj Tekniko. Ni ne povas ne esprimi nian esperon, ke same „Scienca Rondo” en Germanujo cedos tiun parton de sia kompetento, kiun pli bone povas prizorgi la internacia organo.

Ni sukcesis trovi ĉefredaktoron, kiu volonte akceptis la jam atingitan rezulton, postlasitan de Hanuš. Triope, la redaktoro, la eldonisto kaj mi,